

Lehajtom fejemet a hősök emlékének

Az aradi vértanúkra emlékezett iskolánk közössége október 4-én a 6.b osztályosok, az ötödikes fiúk, a Napvirág és Kisnapvirág együttesek megható összeállításával.

Megelevenedett a szabadságharc egy katonanótával, majd a szomorú emléknap, október 6-a eseményeit idézték a szereplők. Az aradi várbörtön ajtaja szinte megnyílt szemünk előtt, ahogy elsorolták a diákok a vértanúk neveit. Haynau tábornak kegyetlen szavai erőként hatottak az ünneplőkre.

Jelen voltak közöttünk a hősök, akik életüket adták a hazáért. Tisztelettel emlékezzünk rájuk a népdalos lányok énekével!

Lehajtom fejemet,
a hősök emlékének,
kik fáklyák, lángok,
fények,
tudták, miért élnek.

Messzire néztek, látták,
a holnap a miénk lesz.
Találtak egy mécsest,
vége lett a sötétnek.

Találkoztak emberek,
kik nem ismerték egymást.
Nem tudták, hol a híd,
nem tudták, hol a forrás.

Mégis odaértek,
az út szélén keresztfák.
Megfeszítették őket,
mert a jövőt előre látták.

Tudták, a szó végül
eljut majd az Égig.
Elöl állnak mindig,
kik a máglyán végzik.

Voltak, vannak, s lesznek még,
akik sohase félnek.
Lehajtom fejemet,
a hősök emlékének. (Kormorán)

Az emlékműsorban szereplő diákok felkészítői Böcskőr Katalin és Pintér Anikó tanárnők.